

Bestemmelsen foreslås endvidere udvidet, således at enhver må opsætte og nedtage belysningsarmaturer på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, samt i badeværelser. Bestemmelsen indebærer, at der er adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer indendørs i boliger og badeværelser. Der er ligeledes adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer andre steder, f.eks. i virksomheder, hvis der det pågældende sted ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Bestemmelsen indebærer derimod, at der fortsat ikke er adgang til f.eks. at opsætte lamper udendørs uden autorisation som elinstallatør.

For så vidt angår opsætning og nedtagning af belysningsarmaturer i badeværelser indebærer bestemmelsen, at disse arbejder må udføres uanset kapslingsklasse. Ved badeværelser forstås badeværelser i traditionel forstand i boliger og tilsvarende lokaler andre steder, herunder i virksomheder. Ved badeværelser forstås derimod ikke baderum med adgang for en større kreds af personer, f.eks. egentlige baderum i svømmehaller og på arbejdspladser.

Bestemmelsens 1.-3. pkt. udvider i forhold til den gældende bestemmelse adgangen for ikke-autoriserede til at udføre de nævnte arbejder således, at arbejderne kan udføres af enhver, og således, at adgangen til at udføre disse arbejder ikke kun omfatter private boliger.

Bestemmelsens 4. pkt. indebærer, at enhver i private boliger må foretage arbejder, der er omfattet af § 2, nr. 4, dvs. ændring og reparation af de såkaldte smart-house installationer. Smart-house installationer er systemer, der lægges ind i boliger til styring af bl.a. belysning og vaskemaskiner o.l. En variant af de af § 2, nr. 4, omfattede installationer findes også i virksomheder, hvor de imidlertid oftest er integreret med styringssystemer, der styrer virksomhedens produktion. Ukorrekt udførte ændringer eller reparationer af sådanne installationer kan udgøre en betydelig sikkerhedsrisiko for virksomhedens medarbejdere, og den gældende ordning, hvorefter kun de personer, der er nævnt i den gældende lovs § 3, stk. 1 og 2, kan udføre sådanne ændringer eller reparationer i virksomheders installationer, foreslås derfor opretholdt.

Til § 2

Til nr. 1

Angivelsen af, hvilke typer arbejder, der kan undtages fra kravet om autorisation som VVS-installatør, svarer til den gældende bestemmelse. Som noget nyt foreslås det at anføre et eksempel på, hvilken type arbejder bestemmelsen sigter på. Bestemmelsen påtæn-

kes således fortsat anvendt til at undtage udskiftninger af taparmaturer (vandhaner, blandingsbatterier) og herudover, som hidtil, håndvaske og køkkenvaske med synlige afløbsledninger samt hvidevarer såsom vaske- og opvaskemaskiner, hvor der ikke i øvrigt ændres på vand- og afløbsinstallationerne.

Af bemærkningerne til den gældende bestemmelse, Folketingstidende 1999-2000, sp.1557, 5107 og 5430, fremgår, at de pågældende udskiftninger ikke er omfattet af undtagelsen fra autorisationskravet, såfremt disse udføres erhvervs-mæssigt. Denne begrænsning er derfor i dag anført i § 1, stk. 4 i den bekendtgørelse, hvori de ovennævnte undtagelser er beskrevet, bekendtgørelse nr. 1045 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation som VVS-installatør til udførelse af simple arbejder med vand- og sanitetsinstallationer (udskiftning).

Denne begrænsning foreslås ophævet, således at de pågældende arbejder vil kunne udføres af enhver, herunder erhvervs-mæssigt af virksomheder, der ikke er indehaver af autorisation som VVS-installatør. Dette vil nødvendiggøre en ændring af den nævnte bekendtgørelse.

Forslaget skal ses på baggrund af, at de undtagne arbejder, som loven forudsætter, ikke indebærer sundheds- eller miljømæssige risici. Endvidere må det antages, at virksomheder, der påtager sig at udføre disse arbejder erhvervs-mæssigt, er i stand til at udføre arbejderne i samme – eller bedre – kvalitet som en forbruger, der udfører arbejdet på egne installationer eller på andres installationer som en vennetjeneste.

Til nr. 2

I den gældende bestemmelse findes adgang til udøvelse af virksomhed som godkendt kompetent virksomhed på gasområdet for virksomheder, der kun ønsker at arbejde inden for en begrænset del af gasområdet. Herved får visse virksomheder mulighed for, inden for nøje afgrænsede arbejdsområder, at udøve et erhverv, der kan sidestilles med autoriserede virksomheders, men hvor arbejdsopgaverne enten kræver særlig ekspertise, er sammenknyttet med et specifikt produktkendskab eller er udtryk for en hensigtsmæssig nichevirksomhed begrundet i markedets behov.

Kravet om uddannelse som gas-, vand- og sanitetsmester kan i særlige tilfælde fraviges over for en godkendt kompetent virksomhed på baggrund af dokumentation for en særlig kompetence på netop det pågældende område.

Adgangen til at opnå godkendelse som kompetent virksomhed på gasområdet var en nyskabelse ved vedtagelsen af den gældende lov.